

Žiarlivosť a pripútanosť - 1.časť

Stretla som sa príbehom ženy, ktorá mala hlboko vo svojom vnútri obrovskú úzkosť a strach z toho, že by jej niekto mohol zobrat' jej milovaného syna. Vôbec si nevedomovala, že zo strachu o syna zatvorila samú seba a aj syna do izby a nikomu nedovolila, aby sa k synovi priblížil a tak ho izolovala nielen od okolitého sveta, ale aj od jeho blízkych.

Vysvetlil si mi, že tú obrovskú úzkosť a aj pripútanosť k synovi v nej vytvorila energia pýchy obete a ona sa potom chovala tak, akoby mala nejakú formu duševnej poruchy, ale v skutočnosti si vytvorila k synovi chorobnú pripútanosť. Tiež si mi povedal, že rovnako sa takýmto spôsobom môže v človeku vytvoriť aj chorobná žiarlivosť.

Prosím o hlbšie vysvetlenie pripútanosti a žiarlivosti. Ako človeka tieto energie ovládajú, ako ich dokážeme rozoznať a ako ich môžeme rozpustiť, aby prestali človeka ovládať.

Zrazu som sa ocitla v tme. Ani neviem či je to tma, pretože je noc, alebo tá tma znamená, že som zatvorená v nejakom tmavom priestore bez okien, alebo som zatvorená niekde v podzemí. Uvedomujem si, že vôbec nič nevidím a preto mám strach sa kamkoľvek pohnúť.

Neviem sa pohnúť doprava, ani doľava, ani dopredu a ani dozadu.

Stojím na jednom mieste úplne paralyzovaná.

Stojím tam na tom mieste, akoby som k nemu mala prikované nohy.

Cítim v sebe úplne obrovský až desivý strach z toho priestoru okolo seba. Môj vnútorný pocit mi hovorí, že ten priestor okolo mňa je nepriateľský. Mám pocit, akoby som stála na malom kúsku zeme a všade okolo mňa je hlboká priepasť. A keď sa pohnem ktorýmkoľvek smerom, tak sa zrútim na dno tej priepasti a nikdy sa z nej nedostanem von, pretože je tak nepredstaviteľne hlboká, že keď som na jej dne, tak môžem kričať koľko chcem a vôbec nikto môj hlas nepočuje.

Mám nesmierny strach, že tam zostanem už naveky.

Vytvára to vo mne úplne desivý strach a bezmocnosť a práve preto sa nedokážem nikam pohnúť. Som akoby zaseknutá v čase a priestore na jednom mieste a nič s tým nemôžem urobiť.

Teraz som z diaľky počula veľmi láskavý hlas, ktorý mi povedal : „*Pod' ku mne, ja Ti pomôžem.*“

Avšak pretože nič nevidím, neviem kadiaľ môžem kráčať a tak mám strach za tým hlasom ísť.

Ten hlas znovu prehovoril a povedal mi : „*Nemusiš nikam ísť, som tu priamo pri Tebe, len vystri ruku.*“

A tak som svoju ruku vystrela, ale nič som okolo seba necítila a tak som sa spýtala : „Kde si ?“

A ten hlas mi znovu odpovedal : „*Som tu priamo pri Tebe.*“

Avšak ja nikoho nevidím a nikoho pri sebe ani necítim. Cítim v sebe len svoj strach a bezmocnosť.

A teraz už aj veľký hnev. Nahnevane som sa spýtala : „Prečo sa so mnou hráš ? Kto si ?“

Hlas mi nesmierne láskavo odpovedal : „*Ja sa s Tebou nehrám, som tu stále pri Tebe a len čakám kedy sa rozhodneš ma znova prijať.*“

S hnevom som mu povedala. „Dobre teda tak mi povedz kto si !“

Láskavý hlas ku mne súciteľne prehovoril: „*Som Tvoja Viera.*“

Prekvapene som zareagovala: „Čože? Kto si?“

Láskavý hlas mi začal vysvetľovať : „*Som Tvoja Viera. Ty sama si sa ma zriekla a práve preto si teraz v tme a nič nevidíš. Tým, že si sa ma zriekla stratila si svoju slobodu, preto tu stojíš na mieste, paralyzovaná strachom a nikam sa nedokážeš pohnúť.*“

Nahnevane som zareagovala: „Čo máš spoločné s mojou slobodou?“

Láskavý hlas trpezlivo pokračoval: „*Stratila si svoju slobodu, lebo sa nikam nedokážeš pohnúť. A je to tak práve preto, že si prestala vidieť svojim srdcom. Zatvorila si svoje srdce pred Láskou a Tvoj svet stmavol. Nedokážeš už vidieť a vnímať Lásku, lebo strach Ti to nedovolí.*“

Prekvapene som sa spýtala: „Prečo mi to strach nedovolí?“

Láskavý hlas pokračoval: „*Zobral Ti dôveru v seba samú. A práve preto, že si si prestala dôverovať, stratila si Vieru, že môžeš milovať a byť milovaná. A tak sa v tomto začarovanom kruhu stále točíš na jednom mieste.*“

Netrpezlivo som sa spýtala: „Čo s tým môžem urobiť?“

Láskavý hlas mi vysvetlil: „*Aby sa to zmenilo, potrebuješ ma prijať späť. Potrebuješ prijať späť VIERU v LÁSKU, aby si z tohto začarovaného kruhu strachu dokázala vystúpiť von.*“

Zúfalo som vykričala: „Ale ja ťa nikde nevidím a neviem kde si, potrebujem aby si sa mi ukázal!“

Láskavý hlas mi trpezlivo vysvetľoval: „*Vieš je veľmi jednoduché veriť tomu čo vidíš, ale to nie je Viera, to je prijatie skutočnosti, ktorú vidíš svojimi fyzickými očami. Viera je o tom, že ma dokážeš prijať späť ako nedeliteľnú súčasť svojho života aj vtedy, keď ma nevidíš. To je VIERA. Až keď ma prijmeš ako svoju nedeliteľnú súčasť aj bez toho, aby si ma videla, tak potom pochopíš, že som sa znovu stala Tvojou súčasťou a uvidíš ma svojim vnútorným zrakom. Láska, ktorá vstúpi do Tvojho srdca, Ti vráti schopnosť vidieť a ona rozžiarí priestor okolo Teba a Ty potom pochopíš a aj pocítiš a znovu budeš vnímať VIERU. A až vtedy ma uvidíš.*“

Ľudská bytosť, ktorá je ovládaná pripútanosťou alebo žiarlivosťou žije v tme, pretože nedokáže vidieť svojim vnútorným zrakom. Stratila Lásku, Vieru aj Dôveru a dovolila strachu, aby ju ovládol a paralyzoval. Čím dlhšie ľudská bytosť dovolí strachu, aby ju ovládal, tým menší je priestor, v ktorom sa potom môže a dokáže energeticky pohybovať. Doslova stojí na malom kúsku zeme, kde má položené len svoje chodidlá. Všade okolo seba vytvorí priepasť bezmocnosti, ktorá časom dokáže prejsť až do beznádeje. Stane sa tak vtedy, keď ľudská bytosť dovolí strachu, aby v nej narástol tak veľmi, že okrem neho v jej srdci už nezostalo miesto pre Lásku.

Ak sa tak stane, tak ľudská bytosť nedokáže vnímať a vidieť, že tú priepasť okolo nej vytvorila energetická rovina pýchy obete, keď sa v dôsledku strachu vzdala svojej Viery v Lásku.

Takáto ľudská bytosť žije len v svojich presvedčeniach a predsudkoch, ktoré si ona sama vytvorila a nikomu nedovolí, aby jej mohol pomôcť. Je to tak preto, že stratila Vieru v Lásku.

Priepasť, ktorú okolo seba ľudská bytosť vytvorí vo svojom strachu, pýche obete, hneve a bezmocnosti je ŽIARLIVOSŤ.

Tým, že tá priepasť žiarlivosti je energeticky veľmi hlboká, tak sa ľudská bytosť bojí kamkoľvek pohnúť. Zároveň tú priepasť nedokáže preklenúť, aby sa mohla priblížiť k bytosti, ktorú od seba touto priepasťou oddelila. A keď k nej tá druhá ľudská bytosť vystiera ruky, aby jej pomohla, tak ona tú pomoc neprijme práve preto, že nemá v sebe Vieru, žeby dokázala, tú priepasť preklenúť.

Most, ktorý by dokázal tú priepasť žiarlivosti preklenúť je LÁSKA.

Avšak práve preto, že ľudská bytosť stratila Vieru v Lásku, nedokáže ten most postaviť. Zároveň ale v tom svojom hneve, neprijatí, pýche obete a bezmocnosti vytvorila laná, ktoré vytvorila spletením týchto energií, do ktorých potom zviazala ľudskú bytosť na druhej strane priepasti, čím ju k sebe pripútala a rovnako ako sebe samej aj tej druhej ľudskej bytosti zobrala slobodu.

Aj v tomto prípade platí, že z prvého vyplýva to druhé a z druhého vyplýva to prvé a preto je

PRIPÚTANOSŤ NEODDELITEĽNE PREVIAZANÁ so ŽIARLIVOSŤOU

a rovnako platí, že

ŽIARLIVOSŤ je NEODDELITEĽNE PREVIAZANÁ s PRITÚTANOSŤOU.

Často sa však stane, že práve túto skutočnosť nevidíte.

Vnímate len žiarlivosť ľudskej bytosti a nevidíte jej pripútanosť.

Alebo vnímate pripútanosť ľudskej bytosti a nevidíte jej žiarlivosť.

Obidve tieto energie vedome spolupracujú a to tak, aby jedna druhú skrývali.

Pokiaľ sa potom snažíte pracovať so svojou žiarlivosťou, ale zároveň nepracujete s energiou pripútanosti, ktorú voči tej druhej ľudskej bytosti rovnako vysielate, tak po nejakom čase vás práve táto pripútanosť znovu vráti do energie žiarlivosti.

Rovnako to platí aj pre pripútanosť.

Práve preto, keď ako ľudská bytosť energiu žiarlivosti v sebe vytvoríte, je pre vás veľmi ťažké z tohto začarovaného kruhu žiarlivosti vystúpiť von, pretože nevidíte, že spolu so žiarlivosťou potrebujete riešiť aj svoju pripútanosť k tej druhej ľudskej bytosti.

Toto poznanie vám zostáva skryté a nie je vašou súčasťou.

A je to tak práve preto, že vôbec nedokážete vidieť práve tú hlavu pýchy, ktorá je matkou žiarlivosti a pripútanosti.

Hlava pýchy, ktorá žiarlivosť a pripútanosť zrodila ako dvojčatá, je CHAMTIVOSŤ. A tieto dvojčičky – pripútanosť a žiarlivosť sa v línii času naučili veľmi dobre spolupracovať a dokážu jedna druhú skrývať pred ľudskou bytosťou a robia tak práve preto, aby ľudská bytosť nedokázala vidieť a vnímať pôsobenie ich obidvoch.

Pokiaľ ľudská bytosť pracuje len z jednou z nich a tú druhú nemá zvedomenú, tak vždy po určitom čase to dvojča, s ktorým nepracovala obnoví energiu svojho druhého dvojčat'a.

Práve preto je pre ľudské bytosti tak ťažké vyliečiť sa zo žiarlivosti a z pripútanosti.

Práve tým, že žiarlivosť má špecifické prejavy, naučili ste sa ju ako ľudské bytosti rozoznávať a vidieť. Ale práve tým, že vám chýba Poznanie, že žiarlivosť je neoddeliteľne spojená s pripútanosťou a obidve sú neoddeliteľne previazané na svoju matku, pýchu chamtivosti, je život s takouto ľudskou bytosťou veľkým utrpením.

Tým že táto pýcha chamtivosti je skrytá za prejavy svojich dvojčičiek veľmi ľahko strháva do pozície obete všetky ostatné ľudské bytosti, ktoré sú súčasťou života ľudskej bytosti, ktorá tú pýchu žiarlivosti a pripútanosti má v sebe rozvinutú. A je to tak preto, že tá priepasť, ktorú žiarlivosť okolo tej ľudskej bytosti vytvorí, je nekonečne hlboká, ona nemá dno, takže z toho začarovaného kruhu žiarlivosti a pripútanosti, môže vyjsť von len po moste, ktorý postaví LÁSKA. Avšak tým, že táto ľudská bytosť stratila Vieru v Lásku, tento most nedokáže postaviť.